

WWR.552.126.2013.SK

DECYZJA Nr 21

Warmińsko – Mazurskiego Kuratora Oświaty

z dnia 3 października 2013 r.

Na podstawie art. 138 § 2 oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267) w związku z art. 31 ust.1 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu

odwołania Anny Lachowicz z dnia 12 września 2013 r. od decyzji Nr E.4430.1.2.2013 Prezydenta Miasta Elku z dnia 30 sierpnia 2013 r. w sprawie odmowy wpisania do ewidencji szkół i placówek niepublicznych – Niepublicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w Elku

postanawiam

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Prezydent Miasta Elku decyzją Nr E.4430.1.2.2013 z dnia 30 sierpnia 2013 r. odmówił wpisania do ewidencji szkół i placówek niepublicznych – Niepublicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w Elku przy ul. Grunwaldzkiej 1.

Z przekazanych Warmińsko – Mazurskiemu Kuratorowi Oświaty akt sprawy wynika, iż wnioskodawczyni Pani Anna Lachowicz złożyła wniosek o wpis do ewidencji szkół i placówek niepublicznych, prowadzonej przez miasto Ełk, niepublicznej szkoły podstawowej pod nazwą Niepubliczna Szkoła Podstawowa nr 1 w Ełku.

Zgłoszenie do ewidencji nie spełniało wymagań określonych w art. 82 ustawy o systemie oświaty, wobec czego Pani Anna Lachowicz została pięciokrotnie wezwana do uzupełnienia braków w dokumentacji.

W odpowiedzi na wezwania wnioskodawczyni przedłożyła dokumenty Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ełku, z których nie wynikało spełnienie wymagań określonych w art. 82 ust. 2 pkt 3 lit. d ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty.

W związku z powyższym Prezydent Miasta Ełku pismem znak: E.4320.1.6.2013 z dnia 23 sierpnia 2013 roku zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ełku z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie warunków lokalowych zapewniających bezpieczne i higieniczne warunki nauki i pracy w Niepublicznej Szkole Podstawowej nr 1 w Ełku zlokalizowanej przy ul. Grunwaldzkiej 1.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ełku w piśmie znak: ZNS-9022.5.6.2.2013 z dnia 26 sierpnia 2013 roku stwierdził, że warunki lokalowe nie zapewniają bezpiecznych i higienicznych warunków nauki i pracy.

Wobec powyższego Prezydent Miasta Ełku na podstawie art. 82 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemie oświaty podjął decyzję o odmowie wpisu do ewidencji szkół i placówek niepublicznych.

Decyzja Prezydenta Miasta Ełku w sprawie odmowy wpisania do ewidencji szkół i placówek niepublicznych – Niepublicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w Ełku przy ul. Grunwaldzkiej 1 została doręczona stronie z dniem 2 września 2013 r. Od ww. decyzji Pani Anna Lachowicz wniosła odwołanie do Warmińsko – Mazurskiego Kuratora Oświaty za pośrednictwem Prezydenta Miasta Ełku. Odwołanie zostało wniesione w terminie (data nadania: 12 września 2013 r.). Prezydent Miasta Ełk przekazując odwołanie wraz z aktami sprawy do Warmińsko – Mazurskiego Kuratora Oświaty nie znalazł podstaw do zastosowania art. 132 k.p.a. (data wpływu do Kuratorium Oświaty: 23.09.2013 r.).

W odwołaniu zaskarżonej decyzji zarzucono:

- 1) wydanie zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 7, 8 i 9 Kodeksu postępowania administracyjnego przez brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego będącego podstawą decyzji

w szczególności poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Nierozpatrzenie tego wniosku postanowieniem lub w decyzji, a jedynie poinformowanie skarżącej pismem, iż wniosek ten nie zastał uwzględniony;

- 2) naruszenie art. 10 ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez uniemożliwienie skarżącej wypowiedzenia się na temat zgromadzonych dowodów przed wydaniem decyzji;
- 3) naruszenie art. 75 § 1, 77 § 1, 78 § 1 i 2, 80, 84 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niedopuszczenie jako dowodów w sprawie złożonych przez skarżącą dokumentów potwierdzających spełnienie wymogu zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy i nauki w placówce.
- 4) wydanie decyzji z naruszeniem reguł wskazanych w art. 107 § 1 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak uzasadnienia faktycznego i prawnego z uwagi na pominięcie faktów i dowodów, istotnych dla rozstrzygnięcia, jak również brak odniesienia w uzasadnieniu decyzji do wszystkich dowodów złożonych w sprawie przez skarżącą;
- 5) naruszenie normy prawa materialnego art. 82 ust. 2 pkt 3 lit d ustawy o systemie oświaty poprzez przyjęcie, iż przedłożone przez skarżącą dokumenty, jak również złożone inne wnioski dowodowe nie pozwalają na przyjęcie, iż zostało potwierdzone spełnienie obowiązku, o którym mowa w tymże przepisie.

Po analizie stanu faktycznego oraz zebranego w sprawie materiału dowodowego Warmińsko – Mazurski Kurator Oświaty pismem z dnia 11 października 2013 r. poinformował stronę, o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszenia żądań.

Po zbadaniu materiału dowodowego, analizie stanu faktycznego i prawnego Warmińsko – Mazurski Kurator Oświaty zważył, co następuje:

1. Zarzut naruszenia art. 10 ust. 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego poprzez uniemożliwienie skarżącej wypowiedzenia się na temat zgromadzonych dowodów przed wydaniem decyzji uznaje się za zasadny. Należy wskazać, że zgodnie z art. 10 ust. 1 cytowanej ustawy organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, czego organ pierwszej instancji nie dopełnił. Organ administracji może odstąpić od omawianej zasady tylko wówczas, gdy

załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego, co w omawianym przypadku nie miało miejsca. Obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie jest pouczenie strony o prawie do zapoznania się z aktami sprawy. Zgodnie z unormowaną w art. 7 cytowanej ustawy organ administracji publicznej podejmuje wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 75 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego stwierdza się, że przepis ten nakłada na organ administracji publicznej obowiązek dopuszczania jako dowodu nie tylko środków dowodowych wymienionych w niniejszym przepisie, lecz wszystkiego co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Art. 75 § 1 nie zawiera zamkniętego katalogu środków dowodowych dopuszczalnych w postępowaniu dowodowym. Kolejność w jakiej artykuł ten wymienia środki dowodowe, oraz kolejność regulacji tych środków dowodowych w kodeksie nie określają bezwzględnej hierarchii ich wartości. Wymienienie zatem na pierwszym miejscu dowodu z dokumentu urzędowego nie oznacza, że dokument urzędowy posiada wyższą moc dowodową niż pozostałe środki dowodowe. Należy zauważyć, że wniosek dowodowy skarżącej o dopuszczenie dowodu z opinii stosownego biegłego rozpoznany został w dniu wydania decyzji co stanowi naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.
3. Zasadny jest również zarzut dotyczący wydania decyzji z naruszeniem reguł wskazanych w art. 107 § 1 i 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego poprzez brak uzasadnienia faktycznego i prawnego z uwagi na pominięcie faktów i dowodów, istotnych dla rozstrzygnięcia, jak również brak odniesienia w uzasadnieniu decyzji do wszystkich dowodów złożonych w sprawie przez skarżącą. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno zawierać w szczególności wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu, których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Zaniedbanie organu w kwestii ustosunkowania się do istotnych różnic w opiniach

biegłych powołanych w sprawie, zaniechanie skonfrontowania rozbieżności opinii w toku postępowania administracyjnego, w związku, z czym uzasadnienie decyzji nie wyjaśnia tych kwestii, stanowi istotne naruszenie przepisów postępowania administracyjnego mające wpływ na wynik sprawy.

4. W odniesieniu do kwestii naruszenia normy prawa materialnego art. 82 ust. 2 pkt 3 lit d ustawy o systemie oświaty poprzez przyjęcie, iż przedłożone przez skarżącą dokumenty, jak również złożone inne wnioski dowodowe nie pozwalają na przyjęcie, iż zostało potwierdzone spełnienie obowiązku, o którym mowa w tymże przepisie, należy zaznaczyć, że ustawodawca nie określił bliżej, jakie przepisy regulują te kwestie, nie mniej jednak przyjęto w praktyce, że osoba zakładająca placówkę niepubliczną musi przedstawić organowi rejestrowemu opinię Państwowej Straży Pożarnej oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19.09.2013 r. sygn. akt III SA/Gd 451/13 wynika, iż wykładnia art. 82 ust. 2 pkt 3 lit. d ustawy o systemie oświaty nie daje podstaw do przyjęcia, że informacja, o której mowa w powołanym przepisie, jest równoznaczna z opiniami ww. służb. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 82. ust. 2 pkt 3 lit. d ustawy o systemie oświaty zgłoszenie do ewidencji powinno zawierać wskazanie miejsca prowadzenia szkoły lub placówki oraz informację o warunkach lokalowych zapewniających m.in. bezpieczne i higieniczne warunki pracy, zgodnie z odrębnymi przepisami. W rozpatrywanej sprawie organ nałożył na skarżącą obowiązek wylegitymowania się opiniami ww. służb, nie wskazał przepisu, z którego wynikałby taki obowiązek. Brak takiego przepisu powoduje, że dokonana przez organ wykładnia art. 82 ust. 2 pkt 3 lit. d ustawy o systemie oświaty jest nieprawidłowa. W przepisie tym – w odniesieniu do wskazania (opisania) warunków higieny i bezpieczeństwa pracy i nauki panujących w pomieszczeniach (miejscach) zakładanej szkoły – ustawodawca odwołał się jedynie do „informacji”, przez co należy rozumieć także oświadczenie wiedzy złożone w tym zakresie przez wnioskującego o dokonanie wpisu. Informacja przedstawiona przez wnioskodawcę w omawianym zakresie każdorazowo podlega ocenie organu dokonującego wpis do ewidencji. Organ ten może żądać uzupełnienia złożonej informacji o dalsze i bardziej konkretne informacje dotyczące warunków pracy i nauki, które są istotne dla dokonania oceny spełnienia przez pomieszczenia (miejsca prowadzenia szkoły) norm bezpieczeństwa i higieny. Nie przedstawienie przez wnioskodawcę wymaganych (żądanych) w tym zakresie informacji może powodować odmowę dokonania wpisu

do ewidencji na podstawie art. 82 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemie oświaty, jak czytamy w wyżej przywołanym wyroku.

W świetle powyższych ustaleń orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna, nie przysługuje od niej dalszy środek odwoławczy. Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Warmińsko – Mazurskiego Kuratora Oświaty w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Warmińsko-Mazurski
KURATOR OŚWIATY
w/z
Marek Szter
Warmińsko-Mazurski Wicekurator Oświaty

Otrzymują:

1. Pani Anna Lachowicz
ul. Witosa 1/49, 19 – 300 Elk
2. Pan Tomasz Andrukiewicz
Prezydent Miasta Elku
ul. Marszałka J. Piłsudskiego 4, 19 – 300 Elk
3. a/a